

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Варна, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 15 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валя Цуцакова

при участието на секретаря Радостина Ив. И.ова
като разгледа докладваното от Валя Цуцакова Административно наказателно дело № 20223110203943 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на П. К. П. ЕГН ***** против Наказателно постановление № 651364-F 667297/01.08.2022 г. на директора на Дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-Варна, с което на въз.П. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. на основание чл. 264, ал. 1 от ЗКПО вр. чл. 261 ал. 1 от ЗКПО вр. чл. 162, ал. 1 от ЗКПО.

С жалбата се иска отмяна на НП като неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушения на процесуалните правила и материалния закон, и при неправилно установена фактическа обстановка. Визират се като нарушени нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като липсва ясно и точно описание на нарушението, не е посочена дата на извършване на нарушението. Излагат се аргументи в подкрепа на становището, че не е осъществен състав на административно нарушение, тъй като на 01.02.2017г. дружеството е било служебно заличено, тъй като до 31.01.2017г. не е било пререгистрирано в ТР и въпреки, че е било заличено е пререгистрирано в ТР на 09.07.2021г., каквато хипотеза не е уредена от ЗКПО и затова, ако изобщо е следвало да се подава ГДД са приложени общите срокове. Сочи се, че дружеството е било пререгистрирано във връзка с продаден имот през 2021г., алтернативно се излагат аргументи относно приложимост на чл. 28 от ЗАНН, като в заключение се иска НП да бъде отменено и да бъдат присъдени разноските за адвокатски хонорар.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адвокат Я., надлежно упълномощен/ съгласно съдържанието на жалбата срещу НП/ и приет от съда. Процесуалният представител поддържа жалбата на изложените в нея основания. По делото са постъпили и писмени бележки, с които се преповтарят доводите в жалбата, а в хода на делото по същество адв. Я. моли НП да бъде отменено, като претендира и присъждане на разноски на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за

адвокатурата.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт А., която оспорва жалбата, а в хода на съдебните прения моли НП да бъде потвърдено ,като правилно и законосъобразно и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 28.06.2022 г., в ТД на НАП-Варна, св. С., работещ на длъжност инспектор по приходите, извършил проверка в регистъра на подадените данъчни декларации по ЗКПО, като приел, че въз.П., в качеството му на ликвидатор на „АРОН ПАТЕЛ“ ЕООД ЕИК по Булстат 103888393, не е изпълнил задължението си да подаде ГДД по чл.162 ал.1 от ЗКПО в ТД на НАП по данъчна регистрация на дружеството-ТД на НАП-Варна за последния отчетен период на дружеството, определен по реда на чл.162 ал.1 от ЗКПО/ от 01.01.2021г. до 15.07.2021г./ в определения от закона срок-30-дневен от датата на ликвидацията.Процесната декларация била подадена на 23.06.2022г., като св.С. приел, че същата е подадена след изтичане на законоустановения срок.

Предвид горното на 12.07.2022 г., св. С. съставил срещу жалбоподателя АУАН, в който описал приетото за установено нарушение. АУАН бил съставен в присъствието и надлежно връчен на въз.П., който го подписал без възражения.

Срещу АУАН, в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения, аналогични с изложените в жалбата, които наказващият орган е приел за неоснователни и въз основа на материалите по преписката 01.08.2022 г. директора на Дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-Варна издал НП, предмет на настоящата въззивна проверка, с което изцяло е възприел описаната в акта за установяване на административно нарушение фактическа обстановка. Приемайки, че е извършено административно нарушение по чл. 162, ал. 1 от ЗКПО, той е приел, че е осъществен състава на чл. 264, ал. 1 вр. чл. 162, ал. 1 от ЗКПО , като наложил наказание на основание чл. 264, ал. 1 вр.чл.261 ал1 от ЗКПО вр. чл. 162, ал. 1 от ЗКПО

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства, а именно писмените доказателства - преписката по АНП, вкл. АУАН, ГДД по чл. 92 от ЗКПО, покани, заповед и др. които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви, както и от гласните доказателства по делото-показанията на св.С., които съдът кредитира като последователни, непротиворечиви и кореспондиращи с писмените доказателства по делото.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок / поради липсата на доказателства от страна на АНО за датата на връчване на НП съгласно изисканият и получен отговор, съдът приема, че е спазен срокът за депозиране на жалбата / от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение, поради което е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган съгласно приобщената по делото заповед, като АУАН също е съставен от компетентно лице-инспектор по приходите в ТД на НАП –гр. Варна.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

Въпреки горното, в конкретния случай, при цялостна проверка на НП, съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което споделя възраженията, изложени в жалбата в тази насока.

Константна е съдебната практика, че АУАН и НП следва да съдържат пълно, точно и ясно описание на нарушението, да са посочени място и дата на извършване, както и обстоятелствата, при които се приема, че е извършено нарушението.

В конкретния случай, както в АУАН, така и в НП е посочено, че въз.П., в качеството му на ликвидатор на „АРОН ПАТЕЛ“ ЕООД ЕИК по Булстат 103888393, не е изпълнил задължението си да подаде ГДД по чл.162 ал.1 от ЗКПО в ТД на НАП по данъчна регистрация на дружеството-ТД на НАП-Варна за последния отчетен период на дружеството, определен по реда на чл.162 ал.1 от ЗКПО/ от 01.01.2021г. до 15.07.2021г./ в определения от закона срок-30-дневен от датата на ликвидацията и е посочено, че процесната декларация е подадена на 23.06.2022г.

Съгласно разпоредбата чл. 161, ал. 1 от ЗКПО последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването.

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 1 от ЗКПО данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, се подава в 30-дневен срок от датата на заличаване на данъчно задълженото лице.

Неизпълнението на задължението по чл. 162, ал. 1 от ЗКПО може да доведе до осъществяване на състава на две административни нарушения – по чл. 261, ал. 1 от ЗКПО и по чл. 264, ал. 1 от ЗКПО. В първия случай, субект на нарушението е данъчно задълженото лице – в случая това следва да е дружеството, а във втория случай, субект на нарушение е представляващият данъчно задълженото лице, но нарушението не се изразява в неподаване на декларация, а в това, че управител, ликвидатор/синдик или лице, изпълнявало длъжността ликвидатор/синдик, с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263. Тоест, разпоредбата на чл. 264, ал. 1 от ЗКПО въвежда самостоятелен състав на административно нарушение, респективно две самостоятелни форми на изпълнителното деяние. Както в АУАН, така и в НП не са посочени никакви факти, относими към състава на чл. 264, ал. 1 от ЗКПО. В случая, описанието на нарушението съответства на разпоредбата на чл. 261 от ЗКПО, при което отговорността е за данъчно задълженото лице, т. е. на дружеството. Както в АУАН, така и в НП не са посочени никакви факти, които да обосновават състава на чл. 264, ал. 1 от ЗКПО. Вярно е че нарушителят се защитава срещу фактите, но посочените такива в АУАН и НП не сочат недвусмислено на нарушение по чл. 264, ал. 1 от ЗКПО. Налице е несъответствие между посочените в АУАН и НП съставомерни факти, описанието на нарушението от правна страна и приложената санкционна норма по чл. 264, ал. 1 от ЗКПО, което нарушение е било преценено от състави на Административен съд-Варна като съществено.

Недопустимо е да е налице несъответствие между описанието на нарушението от фактическа и правна страна, тъй като горното съществено ограничава правото на защита на нарушителя, което е видно и от жалбата срещу НП. Недопустимо е факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението да се установяват едва в с. 3., тъй като същите следва императивно да присъстват в НП.

Чл. 264 от ЗКПО ангажира отговорността на представляващия дружеството, в случая ликвидатор, като физическо лице, което води до необходимост от доказване на субективния елемент на нарушението, а именно, че същото е извършено виновно, каквито доказателства по преписката липсват, не се ангажираха и в с.3.

Основателно е и възражението, че както в АУАН, така и в НП не е посочена

конкретна дата на нарушението, задължителен реквизит на посочените два акта. Посочено е че ЗЛ не е изпълнило задължението си да подаде ГДД в 30 дневен срок от датата на ликвидацията, но коя е датата на ликвидация, от която следва да се изчисли процесния срок, не се сочи нито в АУАН, нито в НП.

Административно-наказателното производство е формален процес поради въведените със закона изисквания за форма, съдържание и процедура за издаваните актове и наказателни постановления, като само редовно съставените и връчени такива имат доказателствена стойност и могат да са основание за налагане на административно наказание. Няма никакъв спор в съдебната теория и практика, че непосочването на датата на нарушението по ясен и категоричен начин винаги представлява съществено процесуално нарушение от категорията на тези, които водят до безусловна отмяна на НП. След като не е посочена датата на ликвидация на дружеството, няма как да се прецени дали е било дължимо подаването на декларация за визирания в АУАН и НП период, който е посочен декларативно и без визиране на каквито и да било факти, които да го подкрепят.

По изложените съображения, съдът намира, че издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Липсата на факти относно съставомерни признаци на твърдяното за извършено нарушение не само е ограничило правото на защита на нарушителя, но лишава и съда от възможност да прецени има ли извършено нарушение и правилно ли е било квалифицирано същото.

С оглед направеното искане от страните за присъждане на разноски по делото, съдът установи от правна страна следното:

Предвид наличието на предпоставки за отмяна на НП искането за присъждане на разноски за процесуално представителство в полза на АНО е неоснователно.

При този изход на делото и с оглед направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание [чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН](#) следва да бъде осъдена ТД на НАП-Варна, към чиято структура се числи издателя на НП, да заплати на адвокат Я.П. Я. от АК - Варна, сумата 300 лева, представляваща адвокатско възнаграждение. Видно от договора за правна защита и съдействие от 23.11.2022 г. /приложен по делото/, сключен между жалбоподателя и адвокат Я., не е било договорено възнаграждение на последния, поради това, че е договорена безплатна защита на основание [чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата](#). Съгласно тази разпоредба, адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на роднини, близки или на друг юрист, като при уважаване на претенцията се дължи на адвоката възнаграждение, дължимо от другата страна в определен от съда размер, който обаче не може да е по-нисък от предвидения в Наредбата по [чл. 36, ал. 2 от ЗА](#). Според [чл. 18, ал. 2 в.чл. 7 ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г.](#) за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ в редакцията към момента на искането за присъждане на възнаграждение/ възнаграждението е 400 лева. Тук следва да се посочи, че изявленията на страните по сключения договор за правна защита и съдействие относно наличието на конкретно основание за оказване на безплатна правна помощ по [чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА](#) обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 651364-F 667297/01.08.2022 г. на

директора на Дирекция "Обслужване" при ТД на НАП-Варна, с което на П. К. П. ЕГН ***** е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. на основание чл. 264, ал. 1 от ЗКПО вр. чл.261 ал.1 от ЗКПО вр.чл. 162, ал. 1 от ЗКПО.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП- гр. Варна да заплати на адвокат Я.П. Я. от АК - Варна, сумата от 400 /четиристотин / лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____